

ordning, naar dette Lovforslag er vedtaget. Med Hensyn til det andet Punkt i Spørgsmaalet hedder det: „En nøagtig Angivelse af de Maal, der maatte være at sætte for de enkelte Fag, vilde paa Sagens nuværende Trin neppe være hensigtsmæssig eller vel endog gjørlig“, og dernæst „de udførlige Bestemmelser af Omfanget af de forskellige Undervisningsfag og Fordringerne ved Proverne i disse maa finde deres Plads i den ovenmeldte kongelige Anordning“. Naar der altsaa i Lovforslagets § 4 staar nævnt de forskellige Fag, i hvilke der skal undervises i Skolerne, saa fik vi den Forklaring, at de Maal, hvortil der skulde føres igjennem disse Fag, kunde Ministeren ikke give os; det var ikke hensigtsmæssigt, ja vel ikke gjørligt. Vigtige Spørgsmaal, som under denne hele Sags Forhandling haade udenfor og indenfor denne Sal have beskæftiget den almindelige Opmærksomhed, og hvis Løsning det, naar man stemte over et saadant Forslag, var af højeste Vigtighed at kende, kunde vi ikke saa Noget at vide om, jeg skal f. Ex. nævne den latinske Stilts Stilling. Ligesaalidt vidste vi Noget om de mellemliggende Trin, om Overgangen fra den ene Afdeling til den anden og alt det Dvrigt, som man maatte kende, for at kunne vide, hvad det var for en Skole, man gav sin Bevilling og Landets Penge til. Naar Sagen laa saaledes for, maatte jeg foretrække, at den vedblev at ligge hos Regjeringen; thi saa havde den alene Ansvar for, hvad der skete; men skulde vi paatage os et Ansvar, maatte vi dog vide, hvad vi gave bort Samtykke til. Man vil maasse sige: Men I fik dog en Timetable, en Lektionstabel meddelt, og sagde end Regjeringen, at den var et aldeles foreløbigt Udkast, saa var den dog forelagt med Hensyn til den paatænkte Ordning og udarbejdet af de Mænd, med hvem Ministeren havde raadført sig. — Altsaa kunde man dog vel antage, at i det Bæsentlige vilde denne Plan blive fulgt, og deraf kunde man omtrent slutte, hvorvidt den nye Ordning vilde stemme med de Fordringer, der nu for Tiden stilles, og hvilke Forandringer der vilde ske deri. Men jeg tilstaar, at netop denne Timetable var i mine Dine en

saadan, at, selv om ikke Andet havde virket affkræftende paa mig, kunde den endog fremfor Noget have gjort det; thi det overraskede mig virkelig, at vore mest ansete Skolemænd kunde for Tiden tro, at det er det, Folket og vore lærde Skoler trænge til. Det er blevet sagt, at Ministerens Forslag vilde jo komme en stor Del af vore Duffer imøde, at vi vilde faa Oldnordiff og Historie i en ganske anden Udstrækning end tidligere i vore Skoler, og at det er derfor en overordentlig stor Uønsksomhed, naar vi ikke kunne gaa ind paa det, men ville gaa langt videre. Naar vi nu sammenligne det Timetale, her er foreslaaet for de forskellige Fag, thi Andet have vi ikke at holde os til, med det Timetale, der nu anvendes, saa tror jeg ikke, man skal kunne prise de store Fremskridt, der i denne Retning vilde ske. Det har sine Bansekilgheder at gaa at vide, hvorledes Timetallet nu for Tiden er i vore Skoler; thi det Materiale, der haves, er ikke ganske let at overkomme. Ministeriet har udgivet Meddelelser om de lærde Skoler; men de gaa kun til 1856 og ligge altsaa langt tilbage i Tiden. Hvert Aar udgives der vel Skoleprogrammer; men de ere ikke i Boglader, og de sendes ikke engang her til vor Bogsamling, saa at vi kunde have dem ved Haanden. Hvad jeg idag har kunnet skaffe mig, er kun et Program for Metropolitanskolen for 1865—66; men jeg antager, at Timetallet i det Bæsentlige er det selvsamme, som for Tiden følges. Derefter viser det sig, at det Timetale, der anvendes til Danff — og derunder skulde i Fremtiden ogsaa Oldnordiff regnes — nu er 24 egentlige Timer gjennem alle Skolens Klasser, og efter den nye Timefordeling skulde være — 25, altsaa een egentlig Time mere i en enkelt Klasse. Det er alt, hvad der for Fremtiden skal anvendes paa Modersmaalet fremfor tidligere, naagtet Oldnordiff nu skulde indbefattes derunder. Det kan dog ikke være noget stort Maal, som derved kan blive de Unge til Del, og det er klart, at, skal Oldnordiff gives i noget større Maal, vil det gaa ud over den Undervisning, der nu allerede gives i Modersmaalet. Ser man hen til Historien, som jo er den anden Side, der oftere er bleven fremhævet